

[Vagn Bro.]

andet forhold. Den højtærede justitsminister har ved flere lejligheder ønsket mere politi. Det er derfor kun naturligt, at jeg spørger den højtærede handelsminister: hvor meget politi mener handelsministeren at den højtærede justitsminister yderligere vil tilstå ham? For jeg tør jo nok sige, at skal vi rundt omkring på alle landets campingpladser til at undersøge listerne for at se, om det er campingbeboerne, eller det er naboer ude fra sognene, der gerne vil ind at snuppe lidt en søndag, så bliver det mærkelige forhold — dette er for resten også henvendt til det ærede medlem hr. Horn. Så bliver det således her i Danmark, at alle holder søndag, men at politifolkene bliver dem, der overhovedet ikke kan få søndagshvile, og det kan dog ikke være den højtærede handelsministers mening.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Må jeg indlede med at takke samtlige ordførere for den venlighed, og jeg kan vel også tilføje den forståelse — hvormed dette lille og, som det er sagt flere gange, beskædne lovforslag er blevet modtaget.

Jeg giver det ærede medlem hr. Albertsen ret. Da vi i 1950 lavede lukkeloven — jeg havde selv fornøjelsen af at være formand for det udvalg, der lavede den dengang — blev der udført et meget grundigt arbejde. Jeg tror, udvalgsarbejdet strakte sig over 100 timer, og antallet af deputationer var stort. Jeg mener også, at hele spørgsmålet dengang blev kulegravet så grundigt, at der ikke skulle være nogen grund til — hvad det ærede medlem hr. Weikop også var inde på — at man nu skulle nedsætte en ny kommission. Det udvalgsarbejde, der blev foretaget i 1950, og den lov, der kom ud deraf, hvilede netop på en kommissionsbetænkning, som ikke var så gammel.

Jeg vil gerne understrege — det er også sagt, og det fremgår af lovforslagets beskædnenhed — at det ikke er tanken med dette — det har hverken været min eller regeringens tanke — at der skulle lægges op til en almindelig revision af hele lukkeloven. Jeg tror også, at det udvalg, som bliver nedsat, vil erfare, at det er vanskeligt at lave en lukkelov; lemper man her, så strammer man dér. Jeg tror, det ærede medlem hr. Anker Lau har ret i, at en

lukkelov, det er ikke et spørgsmål om retfærdighed eller ikke. Det er simpelt hen et spørgsmål om en balancekunst mellem forskellige erhvervsinteresser.

Det ærede medlem hr. Albertsen spurgte mig i forbindelse med spørgsmålet om kioskerne, om § 4 b kunne fortolkes på den måde, at ordet penne nu også skulle dække over begrebet kuglepenne. Dengang loven blev lavet, havde kuglepenne en helt anden pris end nu; nu er de betydelig billigere. Hvis jeg bekræftede, at denne opfattelse er rigtig, ville jeg ikke være sikker på, at den kunne stå for en domstol, men jeg vil bede udvalget tage spørgsmålet op og drøfte det, og hvis det fra udvalgets side bliver tilkendegivet i en betænkning, at kuglepenne kan sælges som penne, vil jeg tro, at man også fra domstolens og politiets side vil mene, at betegnelsen kuglepenne falder ind under betegnelsen penne i lovens forstand.

Endelig omtalte det ærede medlem hr. Albertsen, ligesom det ærede medlem hr. Weikop, spørgsmålet om sygehuskioskerne og det problem, der opstår for sygehusene, når disses besøgstider ændres. Jeg tror ikke, der ligger noget stort problem her. Det er min opfattelse, at sygehuskioskerne må falde ind under lovens § 4 f. Det vil sige, at det er salg, der må foregå med politiets tilladelse og på de af dette tilladte tider og på dertil af kommunalbestyrelsen godkendte pladser. Det skulle ikke være noget problem for de kommunale sygehuse at få godkendt en kiosk på sygehusets grund eller i sygehusets bygninger. Hvis det ikke er almindelig praksis, vil jeg bede udvalget tage det op i sit arbejde og gøre et par bemærkninger om det i betænkningen. Det må være rimeligt, at politiet er så smidigt her, at man indretter disses kioskers åbningstider, så de er i overensstemmelse med sygehusets besøgstider.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at det, der skete her, sådan set kun var en legalisering af salget på Hovedbanegården, for det, der nu fandt sted, var, at man genoptog det salg, der blev forbudt, da politiet skred ind. Det er ikke helt korrekt. Det, der skete på Hovedbanegården, var, at der kom en anmeldelse fra visse erhvervsorganisationer over for en butik, der handlede med parfume, og så måtte politiet